

Sygn. akt V Ka 976/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Radomiu V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szymczak

Sędziowie: SSO Agnieszka Chaciej

SSO Marcin Kobylski(spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Edyta Słonecka

Przy udziale Prokuratora Grzegorza Walickiego

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017 r.

sprawy **Z. K.**

syna J. i Z. z domu G., ur. (...) w P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 13 §1kk w zw z art.280 §2kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kozienicach

z dnia 28 sierpnia 2017r. Sygn. akt II K 382/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Radomiu do ponownego rozpoznania.

SSO Agnieszka Chaciej SSO Anna Szymczak SSO Marcin Kobylski

V Ka 976 / 17

UZASADNIENIE

Z. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 1 kwietnia 2017 roku w P. woj. (...), grożąc J. K. pozbawieniem życia i posługując się przy tym nożem kuchennym z czarną rękojeścią o długości ostrza 12,5 cm z napisem (...) usiłował zabrać w celu przywłaszczenia 3 butelki wódki marki (...) o łącznej wartości 64,50 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje pokrzywdzonej oraz świadka zdarzenia

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k.

wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Kozienicach w sprawie II K 382 / 17 uznał Z. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że czyn ten zakwalifikował z art. 281 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet tej kary zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 kwietnia 2017 roku godz. 15:30 do dnia 28 sierpnia 2017 roku oraz zasądził od oskarżonego na rzecz skarbu Państwa kwotę 718,78 zł tytułem zwrotu wydatków i zwolnił go od opłaty.

Wyrok powyższy na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny.

Powołując się na treść art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 281 k.k., poprzez nie wskazanie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu ustawowych znamion tego przestępstwa;
2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia pod postacią art. 413 § 2 pkt. 1 k.p.k. polegającą na niewskazaniu w opisie czynu przypisanego oskarżonemu ustawowych znamion przestępstwa określonego w art. 281 k.k.

Podnosząc powyższe zarzuty w oparciu o treść art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmodyfikowanie opisu czynu zarzuconego oskarżonemu i przyjęcie, że swoim zachowaniem dopuścił się tego, że: w dniu 1 kwietnia 2017 roku w P. woj. (...), w celu utrzymania się w posiadaniu 3 butelek wódki marki (...) o łącznej wartości 64, 50 zł bezpośrednio po kradzieży groził J. K. pozbawieniem życia, posługując się przy tym nożem kuchennym z czarną rękojeścią o długości ostrza 12,5 cm z napisem (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego niezależnie od postawionych wyrokowi zarzutów okazała się na tyle skuteczna, iż doprowadziła do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Omówienie powodu takiej oceny apelacji wymaga poczynienia przed tym spostrzeżeń natury ogólnej dotyczącej istoty i funkcji postępowania odwoławczego. Rola Sądu odwoławczego przy kontrolowaniu prawidłowości orzeczenia Sądu I instancji sprowadza się nie tylko do rozważenia wszystkich istotnych zarzutów oraz wniosków wskazanych w środku odwoławczym (art. 433 § 2 k.p.k.). Ten podstawowy obowiązek nie jest obowiązkiem wyłącznym, gdyż ustawa nakazuje także zbadanie z urzędu czy konieczna jest modyfikacja wyroku z powodu uchybień procesowych o charakterze bezwzględny (art. 439 k.p.k.), bądź ze względu na oczywistą niesprawiedliwość orzeczenia (art. 440 k.p.k.). Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę należącą do właściwości sądu wyższego rzędu (art. 439 § 1 pkt. 4 k.p.k.). Prokurator kierując akt oskarżenia przeciwko Z. K. zarzucił mu popełnienie zbrodni wyczerpującej znamiona opisane w dyspozycji art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i wskazał, iż stosownie do art. 25 § 1 pkt. 1 k.p.k., 31 § 1 k.p.k. sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy w Radomiu. Sąd ten po przeprowadzeniu posiedzenia wyznaczonego w trybie art. 339 k.p.k. postanowieniem z dnia 31 maja 2017 roku na podstawie art. 399 § 1 k.p.k. uprzedził strony postępowania o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego Z. K. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. na art. 281 k.k. a następnie na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 24 § 1 k.p.k. stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kozienicach. Nie ulega żadnym wątpliwościom, iż Sąd nie jest związany ani opisem czynu zarzuconego oskarżonemu ani wskazaną przez oskarżyciela kwalifikacją prawną, że jest to jedynie pogląd prawny prokuratora na zarzucany czyn. A tym samym Sąd może ów opis, jak i jego kwalifikację modyfikować, bacząc by nie wykroczyć poza granice skargi. Jednocześnie należy pamiętać, iż dyspozycja art. 399 § 1 k.p.k. nakłada na Sąd obowiązek uprzedzenia obecnych na rozprawie stron o możliwości zakwalifikowania czynu z innego przepisu. Treść tego przepisu nie pozostawia też żadnej wątpliwości, iż czynność ta może być dokonana tylko i wyłącznie w toku rozprawy. Nie jest to możliwe, jak to uczynił Sąd Okręgowy w Radomiu w ramach posiedzenia wyznaczonego w trybie art. 339 k.p.k., a więc przed przeprowadzeniem rozprawy. Tylko okoliczności ujawnione w jej toku mogą stanowić podstawę do odmiennej oceny prawnej czynu niż ta zaprezentowana w akcie oskarżenia. Ta odmienna ocena prawna nie powstaje z chwilą wydania postanowienia w przedmiocie uprzedzenia stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu, uaktualnia się bowiem z chwilą wydania przez Sąd wyroku, a staje się ostateczną z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia bądź to na skutek nie wywiedzenia środka odwoławczego lub też jego nieuwzględnienia i podzielenia tej oceny prawnej przez sąd odwoławczy. Kwalifikacja prawna wskazana w akcie oskarżenia nie wiąże Sądu, jak już powyżej wskazano

może podlegać modyfikacji czy też zmianie, ale na etapie postępowanie sądowego decyduje o właściwości sądu, trybie postępowania, składzie i itp. – wyrok SA w Białymstoku z dnia 13 marca 2003 roku w sprawie II Aka 41 / 03. Zatem Sąd Okręgowy w Radomiu uprzedzając strony o możliwości zakwalifikowania czynu zarzuconego oskarżonemu Z. K. w akcie oskarżenia z innego przepisu na posiedzeniu wyznaczonym w trybie art. 339 k.p.k. i stwierdzając swą niewłaściwość dopuścił się naruszenia przepisów postępowania pod postacią art. 399 § 1 k.p.k., art. 25 § 1 pkt. 1 k.p.k. 35 k.p.k. To naruszenie zaś spowodowało, iż sprawa została rozpoznana przez Sąd niższego rzędu – Sąd Rejonowy zamiast właściwy rzeczowo Sąd Okręgowy. Uchybienie to ma charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt. 4 k.p.k.), a jej stwierdzenie powoduje uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Biorąc pod uwagę całokształt powyżej przedstawionych okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi właściwemu rzeczowi i miejscowo tj. Sądowi Okręgowemu w Radomiu.

SSO Anna Szymczak

SSO Agnieszka Chaciej SSO Marcin Kobylski